

[Finansministeren.]

tanke skulle derfor være, at hvis man skulle gå ind for 5 krone stykker, måtte man samtidig overveje at opgive 2 krone stykkerne. I Norge har et rundspørge vist, at der ikke er så stor interesse for 5 krone stykkerne. Hvis vi nu skulle gå over til at anvende 5 krone stykker, måtte man vel alene af økonomiske grunde se bort fra at anvende sølv som møntmetal og anvende kobbernikkel ligesom ved 1 og 2 krone stykkerne. Udgiften ville da blive 2-3 mill. kr. Et sådan 5 krone stykke skulle, for ikke at forveksles med 2 krone stykkerne, have en diameter på 66 mm, medens tokronen har en diameter på 31 mm, og det ville få en ret betydelig vægt, og derfor tror jeg nok, at man i givet fald skulle opgive tokronen og i stedet for gå over til 5 krone stykkerne. Jeg har nogen sympati for tanken, men i hvert fald måtte man, før man gik i gang med noget sådant, vel nok spørge banker, sparekasser, handlende o. lign. om, hvad de mener.

Med hensyn til det andet spørgsmål, om vi igen skulle gå over til at lave halvkronestykker eller halvtredsører, som det ærede medlem nævnte, kan jeg sige, at det holdt vi jo op med — det var i 1942 — fordi vi ikke havde metal nok til den fornødne produktion af 1 og 2 krone stykker. Det er i og for sig ikke mit indtryk, at der er så mange, der har savnet disse halvtredsører, men jeg kan sige til det ærede medlem, at engangsudgiften vil dreje sig om $\frac{1}{2}$ mill. kr. og altså ikke ville stille sig hindrende i vejen på dette område; men det afgørende må være, hvad de, der har med penge til hverdag at gøre, mener om det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lannung* til stats- og udenrigsministeren:

„Hvornår forventer udenrigsministeren, at Europarådskonventionerne om 1) fredelig bilæggelse af tvister, 2) bosættelse og 3) ligestilling af studieperioder ved universiteter og højere læreanstalter vil kunne ratificeres?“

Lannung: Mit spørgsmål om, hvornår tre nærmere angivne konventioner forventes ratificeret, fremsættes i fortsættelse af spørgsmål af samme karakter ved samlin-

gens begyndelse og navnlig det svar, som jeg dengang modtog fra den højtærede udenrigsminister.

De konventioner, mit spørgsmål refererer sig til, er nu alle ratificeret af Norge og for nogles vedkommende af Sverige og Storbritannien og andre. Specielt de to første, konventionen om fredelig bilæggelse af tvister og bosættelseskonventionen, må jeg tillægge stor betydning. Det er ubestridelig en noget urimelig tanke, at de europæiske lande, der er medlemmer af Europarådet, hidtil ikke engang har haft en indbyrdes aftale om fredelig bilæggelse af stridigheder. Det er på denne baggrund, at man fra alle sider i Europarådets forsamling føler, at det er ønskeligt, at denne konvention snarest træder i kraft.

Med hensyn til bosættelseskonventionen er det også vigtigt i sig selv og fra et Europarådssynspunkt, at denne konvention snarest træder i kraft, for det vil forhindre, at der inden for Europarådets rammer bliver for stor en forskel med hensyn til bosættelses- eller etableringsret mellem statsborgere i de medlemsstater, som ikke er medlemmer af det europæiske økonomiske fællesskab, altså de seks, og statsborgere fra de lande, der er med i Romtraktaten, der som bekendt indrømmer større lettelser og faciliteter med hensyn til bosættelse eller etablering for statsborgere i de seks kontraherende lande. Jeg rejste ratifikationsspørgsmålet i sidste samling i Strasbourg, og ministerudvalgets præsident udtalte, at man var enig i, at man måtte tillægge dette spørgsmål den allerstørste betydning, og at han ville forelægge det for ministerudvalget.

Med hensyn til den sidste konvention, om ligestilling af studieperioder, underskrevet den 15. december 1956, udtalte den højtærede udenrigsminister i sit svar til mig i begyndelsen af oktober sidste år (Folketingstidende 1957-58, sp. 43):

„Det skønnes, at ratifikation af konventionen fra dansk side vil kunne finde sted inden for en nærmere fremtid.“

Op så vidt jeg forstår, vil dette nu kunne ske uden yderligere udsættelse. Den er i forvejen ratificeret af seks eller flere medlemslande.

Jeg rejser disse ratifikationsspørgsmål både ud fra den særlige betydning, jeg har peget på der er forbundet dermed specielt